

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1451/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Раде Миленковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Основни суд у Лесковцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 267/20 од 19.10.2020. године, у седници одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 267/20 од 19.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 267/20 од 19.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу Прр 1572/19 од 21.05.2020. године, ставом 1. изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиљи на име нематеријалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року утврђене решењем Основног суда у Лесковцу Р4 П.бр.96/19 од 21.06.2019. године и исплати 400 евра по средњем курсу НБС на дан исплате, који ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, са каматом по стопи ЕЦБ од пресуђења до исплате; док је за вишак тужбеног захтева преко досуђењеног до траженог износа од 800 евра у динарској противвредности на дан исплате, тужбени захтев одбијен (став 2. изреке). Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиљи на име трошкова поступка исплати 6.000,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гжрр 267/20 од 19.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради новчаног обештећења у висини од 800 евра у динарској противвредности поднета је 19.11.2019.године, а поступак је спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиље недозвољена.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић